

POBRUKANY (3) *part praet pass pf*

prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg f G pobrukan(e)j (2). ◇ pl N m pers pobrukani (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pokryty brudem (3) :

Przen [czym] (2) :

Wyrażenie: »pobrukany grzechami (grzechy)« [szyk 1:1] (2): Tákże też Pan Kriřtus Pan á Oblubieniec duřze nářzey rozmáitými grzechy pobrukáney y řzczyrnioney/ iednákże iefth zawiřny w miłóřci/ á nie ćirpi towárzyřzá *SarnUzn Dv, Dv.*

Szeregi: »pomazany i pobrukany« (1): iáko małżonká álbo małżonek nie chce być nikogo vcześnikiem miłóřci oblubienicy řwoiey. Tákże theř pan Kriřtus będąc oblubieńcem duřzy nářzey pomázáney y pobrukáney grzechámi/ [...] *SarnUzn Dv.*

»pobrukany i szczyrniony« (1): *SarnUzn Dv cf Wyrażenie.*

a. *Śniady, o ciemnej cerze a. opalony (1) :* (*nagł*) Zorawieccy. (-) IVZ wiedzyć chcey iże ći chociař ták pokorni/ Ale mi wierz że chłopi ná wřzytko wyborni. [...] A iř thák pobrukáni znáć nie kocháńkowie *PaprPan Aa2v.*

Synonimy: *pokalany, pomazany; a. brudny, czarny, śniady.*

MF, SBu